

ע"פ 6797/01/17 - מוחמד אבו ליל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 6797-01-17 אבו ליל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מערער	מוחמד אבו ליל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער.

כנגד המערער הוגש לבית המשפט קמא אישום שייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף (למעלה מ 6 חודשים), לפי ס' 10 (א) לפקודת התעבורה [נ"ח]; וכן עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, לפי ס' 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נ"ח], תש"ל - 1970 - וזאת בהקשר לאירוע מתאריך 20.4.15. רישיון הנהיגה של המערער פקע כ 9 שנים עובר לאירוע לעיל.

בתאריך 6.12.16 הודה המערער במיוחס לו, הורשע, ובמסגרת גזר דינו של בית המשפט קמא נקבע מתחם פסילה בפועל בין 3 ל 12 חודשים. לעניין העונש בתוך המתחם לעיל, נתן בית המשפט קמא משקל להודייתו של המערער; לכך שלא הוצג פלט הרישום התעבורתי של המערער (כל שעשתה המשיבה הוא לטעון לרישום כזה); וכן לכך כי המערער פעל להסרת המחדל (עולה שהרישיון לא חודש על רקע חובות להוצל"פ) במובן זה שבמועד גזר הדין היה ברשותו רישיון נהיגה בתוקף (עיון בנספח ה' להודעת הערעור מעלה כי הרישיון הוצא בתאריך 5.12.16 - יום טרם גזר הדין). בנוסף, נתן בית המשפט קמא משקל לנסיבותיו האישיות של המערער.

בשים לב לאמור לעיל, גזר בית המשפט קמא את דינו של המערער ל 6 חודשי פסילה בפועל (החל מתאריך 10.1.17); פסילה על תנאי; ומאסר על תנאי של חודש למשך שנתיים לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

המערער לא השלים עם גזר הדין והעלה במסגרת הערעור טענות כנגד משך הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה. נטען, כי בית המשפט קמא לא נתן משקל הולם לכלל הנתונים הפועלים לזכות המערער. עוד נטען בהקשר זה, כי במקרים דומים נגזרו על ידי מותבים אחרים עונשים קלים בהרבה מזה שנגזר בעניינו של המערער.

עמוד 1

מנגד, טענה המשיבה כי גזר הדין הולם את נסיבות העניין ואינו סוטה לחומרה מהמקובל במקרים שכאלה.

כל צד הציג לעיוני (הן במסגרת הדיון והן לאחר מכן) פסקי דין - של הערכאות הדיוניות ושל ערכאת הערעור - התומכים בעמדתו.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, בשים לב לנתוניו של המערער ולנסיבותיו הקונקרטיות וכן לנוכח הפסיקה שהוצגה לעיוני ועקרון אחדות הענישה; סבורני שיש להתערב לקולא ברכיב הפסילה בפועל.

כפי שצוין לעיל, מדובר במי שהודה במיוחס לו ובמועד גזר הדין כבר החזיק ברשותו רישיון נהיגה תקף. זאת ועוד, עיון בפסיקה מעלה כי במקרים דומים נגזרו עונשים קלים מבמקרה דנן. אעיר, כי נתתי גם למקרים בהם לא נגזרו עונשי פסילה בפועל אך מדובר במקרים שאופיינו בנסיבות ייחודיות ובכל מקרה איני סבור שהם מייצגים את רמת הענישה הראויה.

משכך, אני מורה על קיצור רכיב הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה ומעמידו על תקופה של 3 חודשים.

יתר רכיבי הענישה יותרו ללא שינוי.

לשלוח לצדדים.

ניתן היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.